

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221201156
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3221201156.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa O., za účasti účastníkov konania 1/ S., 2/ O., o potvrdenie vydržania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. júla 2022, č.k. 2Vyd/2/2021-31, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením zo dňa 22. júla 2022, č.k. 2Vyd/2/2021-31 súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na vydanie rozhodnutia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, doručený súdu prvej inštancie dňa 22.11.2021, spolu s doplnením tohto podania, podaným osobne na tunajšom súde dňa 06.07.2022, zamietol. Výrokom II. súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie aplikoval na osvedčené skutočnosti ustanovenia § 2 ods. 1, § 23 ods. 1 a 2, § 24, § 25, § 26 ods. 1 a 2, § 52, § 359a, § 359c ods. 1 až 3, § 359d ods. 1 a 2, § 359e ods. 1 až 3 CMP, § 129 ods. 1 a 2, § 130 ods. 1, § 132a ods. 1 a 2, § 134 ods. 1 až 4, § 135a ods. 1, § 460, § 481, § 865 ods. 1 a 3, § 868, § 870 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že navrhovateľ návrhom zo dňa 22.11.2021 označeným ako „Konanie o potvrdení vydržania“ parc. č. XXXX/X, k. ú. Z., LV č. XXX, výmera 730 m², orná pôda“ žiadal, aby súd prvej inštancie rozhodol, že navrhovateľ dňom 01.01.1985 vydržal nehnuteľnosť, konkrétne parcelu č. XXXX/X, výmera 730 m², vedenú na LV č. XXX, k. ú. Z., v celosti. Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených na LV č. XXX, k.ú. Z.. Dôvodil, že vlastník O. M. a jeho manželka W. r. D. (S.), ktorí sú uvedení na vyššie citovanom liste vlastníctva predmetnú nehnuteľnosť neužívajú a nestarajú sa o ňu. Vlastníci sa z obce Z. odsťahovali a odišli zrejme ešte v 1911 bývať do USA. Podľa informácií uverejnených na verejnej vyhláške Okresného súdu Bánovce nad Bebravou bolo zistené, že sa vedie konanie o vyhlásenie za mŕtveho O. M.. Navrhovateľ uviedol, že sa o predmetnú nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v intraviláne obce dlhodobo stará, údržbou tejto nehnuteľnosti si chráni vlastnú nehnuteľnosť - rodinný dom, záhradu, dvor. Tak isto konal aj jeho právny predchodca - otec navrhovateľa od roku 1975. Navrhovateľ s uvedenou parcelou nakladá dobromyseľne vo vedomí, že mu patrí. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v návrhu v znení jeho doplnenia neoznačil ako účastníka konania všetky osoby, ktoré zákon kogentne upravuje v § 359c ods. 2 CMP, a to neoznačil ako účastníka konania správcu lesného pozemku. Ďalej navrhovateľ dôvodil, že neuviedol, od akého nadobúdacieho právneho titulu odvodzuje svoj vstup do držby predmetnej nehnuteľnosti. Užívanie nehnuteľnosti, ako to tvrdil navrhovateľ (že ju kosil) a ako to uvádzajú aj ďalšie osoby v čestných vyhláseniach, aj keď to nie je sporné, samo osebe nezakladá titul oprávnenej držby. Rovnako aj skutočnosť, že vlastník uvedenej parcely O. M. opustil nehnuteľnosť a odišiel do Ameriky, pričom nie je známe, či a kedy zomrel a či má dedičov a kto sú, nezakladá oprávnenie začať užívať spornú nehnuteľnosť ako svoju vlastnú. Preto dospel k záveru, že navrhovateľ, resp. jeho predchodca neosvedčil dobromyseľnosť

užívania nehnuteľnosti ako vlastnej, pretože nepreukázal titul, na základe ktorého do tejto držby vstúpil. Navrhovateľ vedel, že predmetná nehnuteľnosť je vo vlastníctve inej osoby a nepostačuje, že sa o nehnuteľnosť dlhé roky staral, hoci by to tak bolo, aj so súhlasom vlastníka. Súd prvej inštancie v závere uviedol, že návrhu nemohol vyhovieť ani v takom prípade, ak by vydržacia doba aj so započítaním doby držby právnym predchodcom uplynula už právnomu predchodcovi navrhovateľa. Navrhovateľ sa môže v tomto prípade dovoľávať len určenia, že predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po jeho zomrelom otcovi (ak boli splnené všetky predpoklady). Súd prvej inštancie rozhodol o nároku o trovách konania podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil v súlade s podaným návrhom a žiadnemu účastníkovi nepriznal trovy konania. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí právnymi vadami. Ako aj v podanom návrhu, tak aj v odvolaní uvádzal, že je jediným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom vydržania. Poukázal, že pôvodní vlastníci uvedenú nehnuteľnosť neužívajú niekoľko desaťročí, právní predchodcovia navrhovateľa, rodičia sa o nehnuteľnosť museli starať, pretože stav nehnuteľnosti ohrozoval kvalitu ich rodinného domu. Po ich smrti, ako tvrdil navrhovateľ, nadviazal na uvedenú činnosť svojich predkov k uvedenej nehnuteľnosti. Uviedol, že S. ako správca nehnuteľnosť len formálne spravuje, nevykonáva k nej žiadnu činnosť, pričom ani nemá vedomosť o tom, že ide o nehnuteľnosť v intraviláne obce Z., aj keď je stále na LV vedená ako orná pôda medzi rodinnými domami. Vydanie vyhlášky Okresného súdu Bánovce nad Bebravou o vyhlásení vlastníka O. M. za mŕtveho podľa jeho názoru svedčí o tom, že sa iné osoby snažia špekulatívnym spôsobom vykázat' svoju „dedičskú spôsobilosť.“ V závere opätovne poukázal na dobromyseľnosť svojho konania, ktoré nebolo nikým ani ničím bránené, ani obcou Z. ani občanmi obce.

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

4. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, odvolania navrhovateľa a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na potvrdenie vydržania nehnuteľnosti označenej v návrhu správne, správne vyhodnotil podstatné skutkové okolnosti vydržania, správne aplikoval právnú normu a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil.

5. Súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na vydanie rozhodnutia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, parc. č. XXXX/X, nachádzajúcej sa v k.ú. obce Z., v znení jeho opraveného a doplneného podania označeného ako Potvrdenie vydržania, zamietol, nakoľko neosvedčil existenciu titulu, od ktorého odvodzoval vydržanie vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu navrhovateľa aj z dôvodu, že neobsahoval podľa neho taxatívne stanovený okruh účastníkov konania, keď opomenul správcu lesného pozemku v zmysle § 359c ods. 2 CMP.

6. Na zdôraznenie správnosti zamietavého výroku uznesenia a k odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza:

7. Civilný mimosporový poriadok 68/2021 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2021, ktorým bolo zavedené konanie o potvrdení vydržania (§ 359a až § 359k CMP). Okrem všeobecných náležitostí návrhu tento má obsahovať aj osobitné náležitosti (§ 359d ods. 2 CMP), a to predovšetkým pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Znamená to opísanie rozhodujúcich skutočností do takej hĺbky (podrobností), aby z nich tvrdené právo navrhovateľa vyplývalo. Ide o skutočnosti, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva. Pri prvom predpoklade oprávnenej držby musí navrhovateľ uviesť skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoju dobromyseľnosť, ako jeho presvedčenie, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Nestačí však subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, ale dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne. Rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávnená držba sa môže zakladať na domnelom (putatívnom) právnom dôvode alebo na neplatnom právnom dôvode (R 44/1996).

Navrhovateľovi preto nestačí v návrhu na začatie konania len uviesť, o aký právny titul opiera svoju dobromyseľnosť, ale musí uviesť aj iné skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v čase uchopenia sa držby bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný a túto dobromyseľnosť si zachoval počas celej rozhodujúcej doby. Na preukázanie všetkých tvrdných skutočností by mal navrhovateľ označiť dôkazy a pokiaľ ide o listinné dôkazy, tak by ich mal k návrhu aj pripojiť (§ 26 ods. 1 CMP).

8. V preskúmvanej veci navrhovateľ návrh odôvodnil tvrdeniami, že spornú nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. obce Z., parcela č. XXXX/X o výmere 730 m², orná pôda vedenú v registri E na LV č. XXX dobromyseľne, nerušene a oprávnené užíva a obhospodaruje. Tvrdil, že túto nehnuteľnosť od roku 1975 užíval aj jeho právny predchodca (jeho otec O. K.). Uviedol, že vlastník parcely O. M. s manželkou predmetnú nehnuteľnosť neužívajú niekoľko desaťročí, nakoľko sa v obci Z., kde sa nehnuteľnosť nachádza, nezdržiavajú, z obce sa pravdepodobne v roku 1911 odsťahovali do Ameriky. Oprávnenosť nepretržitej držby počas celej zákonnej doby ako aj dobromyseľnosť užívania sporného pozemku navrhovateľ odôvodňoval dlhoročným užívaním nehnuteľnosti ako aj tým, že jeho užívanie nebolo spochybnené obyvateľmi obce Z., čo preukazoval čestnými vyhláseniami dvoch osôb.

9. Navrhovateľ má povinnosť osvedčiť (preukázať relevantnými dôkazmi) skutočnosti, z ktorých vyplýva, že splnil zákonom ustanovené hmotnoprávne podmienky vydržania, teda, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Týmito podmienkami - predpokladmi nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním ustanovenými zákonom (§134 Občianskeho zákonníka) sú spôsobilý predmet vydržania, oprávnenosť držby veci alebo práva a nepretržitosť a dlhodobosť trvania držby.

10. Navrhovateľ síce tvrdí, že nehnuteľnosť, ktorá je spôsobilým predmetom vydržania, nepretržite dlhodobo od roku 1975 užíval jeho otec a on nadviazal dobromyseľne a nerušene na túto činnosť, avšak, ako uviedol aj súd prvej inštancie, nepreukázal a ani netvrdil existenciu titulu (aspoň domnelého), na základe ktorého by on alebo jeho právny predchodca nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti vydržaním. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že právny predchodca, ako aj samotný navrhovateľ vydržanú nehnuteľnosť dlhodobo užívali, nakoľko len dlhodobé (aj keď nerušené) užívanie spornej nehnuteľnosti na vydržanie vlastníckeho práva k nej nepostačuje. Navrhovateľ ani len netvrdil, nieto ešte osvedčil základný predpoklad vydržania, a to držbu veci. Naopak z tvrdení navrhovateľa jednoznačne vyplynulo, že spornú nehnuteľnosť nemal v držbe, nemal ju vo svojej moci s úmyslom si ju prisvojiť, nesprával sa k nej, ako keby bol jej vlastníkom, pretože od počiatku po celú dobu užívania nehnuteľnosti on (i jeho právny predchodca) vedel, že vlastníkom je niekto iný a že jemu nehnuteľnosť vlastnícky nepatrí. Preto dobromyseľným držiteľom tejto nehnuteľnosti nemohol byť ani otec navrhovateľa ako jeho právny predchodca, ktorý taktiež predmetnú nehnuteľnosť užíval vo vedomí, že spornú nehnuteľnosť vlastní iná osoba.

11. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nebol splnený základný predpoklad nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním a to oprávnenosť držby nehnuteľnosti. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľa na potvrdenie vydržania zamietol, považuje za vecne správne a podľa § 387 ods.1 CSP ho potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Ustanovenia § 359a až § 359k CMP upravujúce konanie o potvrdení vydržania neustanovujú inak.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).